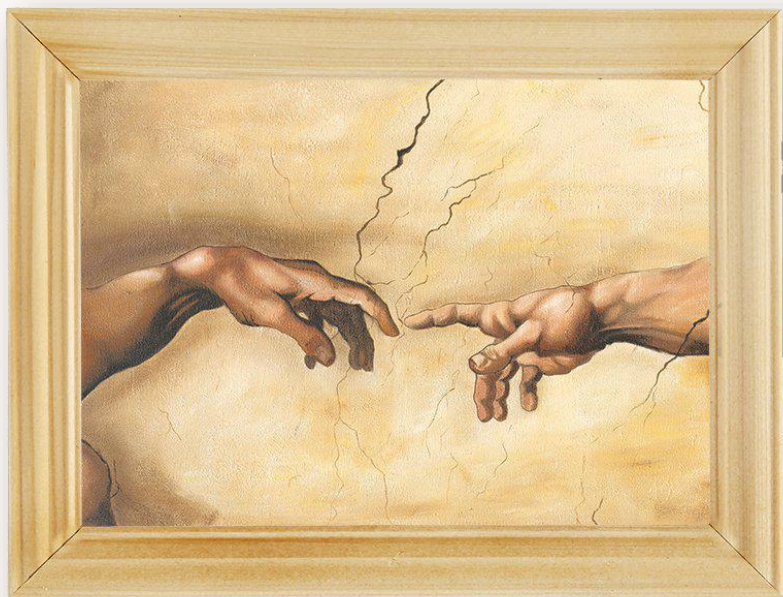

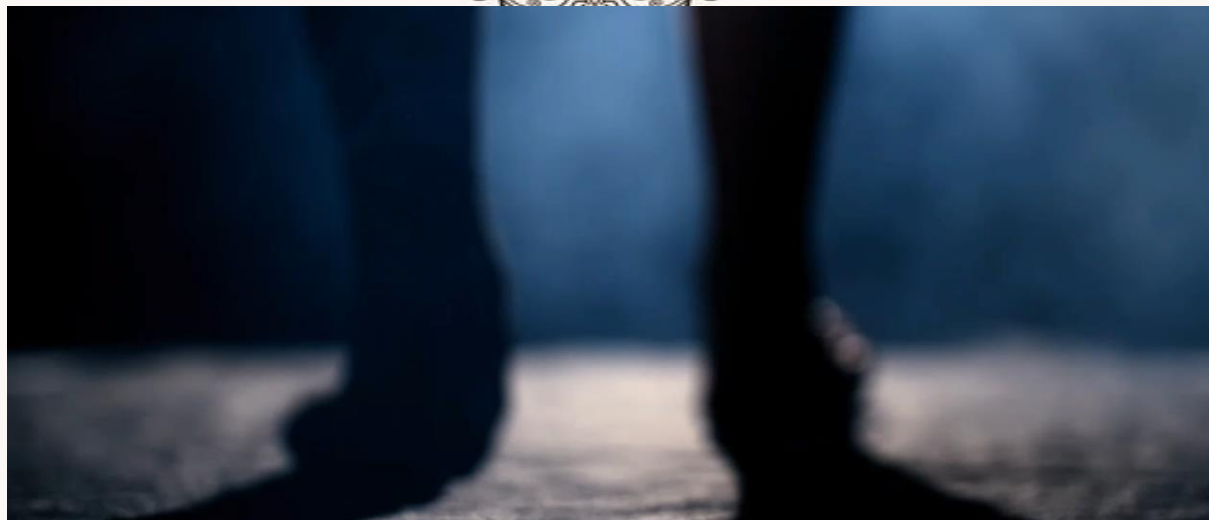

Wierzę w Świętych Obcowanie

Dusza człowieka od momentu, gdy ją Bóg stworzył, będzie żyła wiecznie. Każdą Bóg stworzył z miłości i dla miłości, którą chce ją obdarzać w życiu na ziemi, a potem przez całą wieczność.

Bóg stworzył ją razem z pierwszym zalążkiem ciała i odtąd pełnię człowieka będzie stanowiło połączenie duszy i ciała. Dlatego przy końcu świata każda dusza odzyska swoje ciało, z którym została rozłączona w chwili śmierci. Tylko dwa ludzkie ciała już uczestniczą w chwale nieba. To święte i uwielbione ciała Pana Jezusa i Jego Matki. Wszystkie inne zmartwychwstaną w dniu Paruzji.

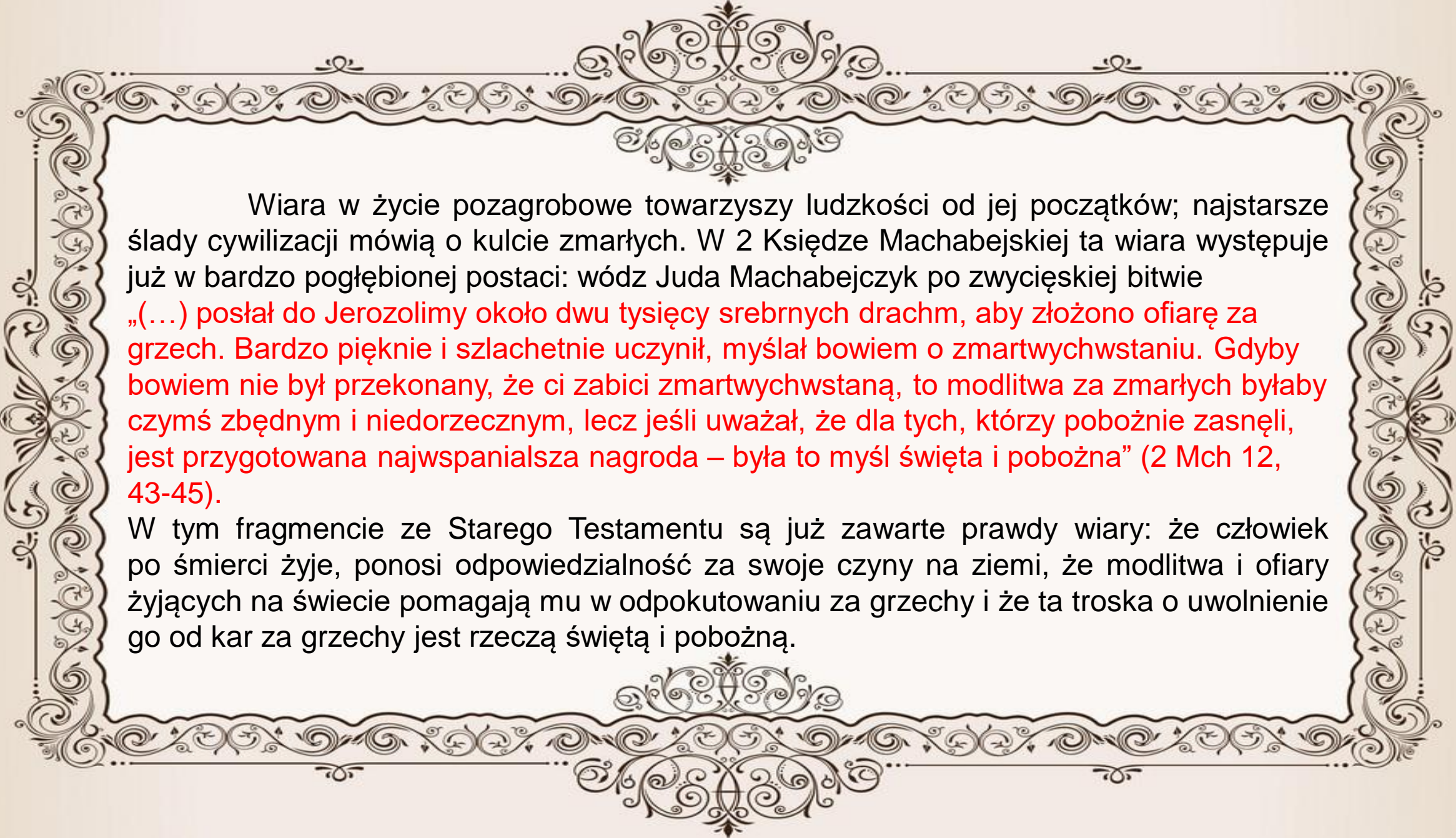
Śmierć – będąca konsekwencją życia na ziemi, trwająca aż do Sądu Ostatecznego i zmartwychwstania na życie wieczne – jest stanem zarówno fascynującym, jak dramatycznym. Tak więc od chwili poczęcia poprzez życie na ziemi przez 70 – 80 lat (przeciętnie) wygrywamy wieczność niepojęcie szczęśliwą lub straszną.

Fragment filmu „Czyściec”

Fragment filmu „Czyściec”

O ile okres życia człowieka na ziemi jest realny, bo potwierdzony przez zmysły, rozum, świadomość, doświadczenie i wszystkie dostępne narzędzia nauki, o tyle okres po śmierci, równie realny jak poprzedni, otacza tajemnica, zasłona, którą przekroczyć może tylko wiara.

Wiara w życie pozagrobowe towarzyszy ludzkości od jej początków; najstarsze ślady cywilizacji mówią o kulcie zmarłych. W 2 Księdze Machabejskiej ta wiara występuje już w bardzo pogłębionej postaci: wódz Juda Machabejczyk po zwycięskiej bitwie „(...) posłał do Jerozolimy około dwu tysięcy srebrnych drachm, aby złożono ofiarę za grzech. Bardzo pięknie i szlachetnie uczynił, myślał bowiem o zmartwychwstaniu. Gdyby bowiem nie był przekonany, że ci zabici zmartwychwstaną, to modlitwa za zmarłych byłaby czymś zbędnym i niedorzecznym, lecz jeśli uważał, że dla tych, którzy pobożnie zasnęli, jest przygotowana najwspanialsza nagroda – była to myśl święta i pobożna” (2 Mch 12, 43-45).

W tym fragmencie ze Starego Testamentu są już zawarte prawdy wiary: że człowiek po śmierci żyje, ponosi odpowiedzialność za swoje czyny na ziemi, że modlitwa i ofiary żyjących na świecie pomagają mu w odpokutowaniu za grzechy i że ta troska o uwolnienie go od kar za grzechy jest rzeczą świętą i pobożną.

W Nowym Testamencie słowa Pana Jezusa poświęcone życiu pozagrobowemu zapisane w dwóch fragmentach Ewangelii są szczególnie poruszające: to opis Sądu Ostatecznego u św. Mateusza (por. 25, 31-46) i przypowieść o bogaczu i Łazarzu u św. Łukasza (por. 16, 19-31).

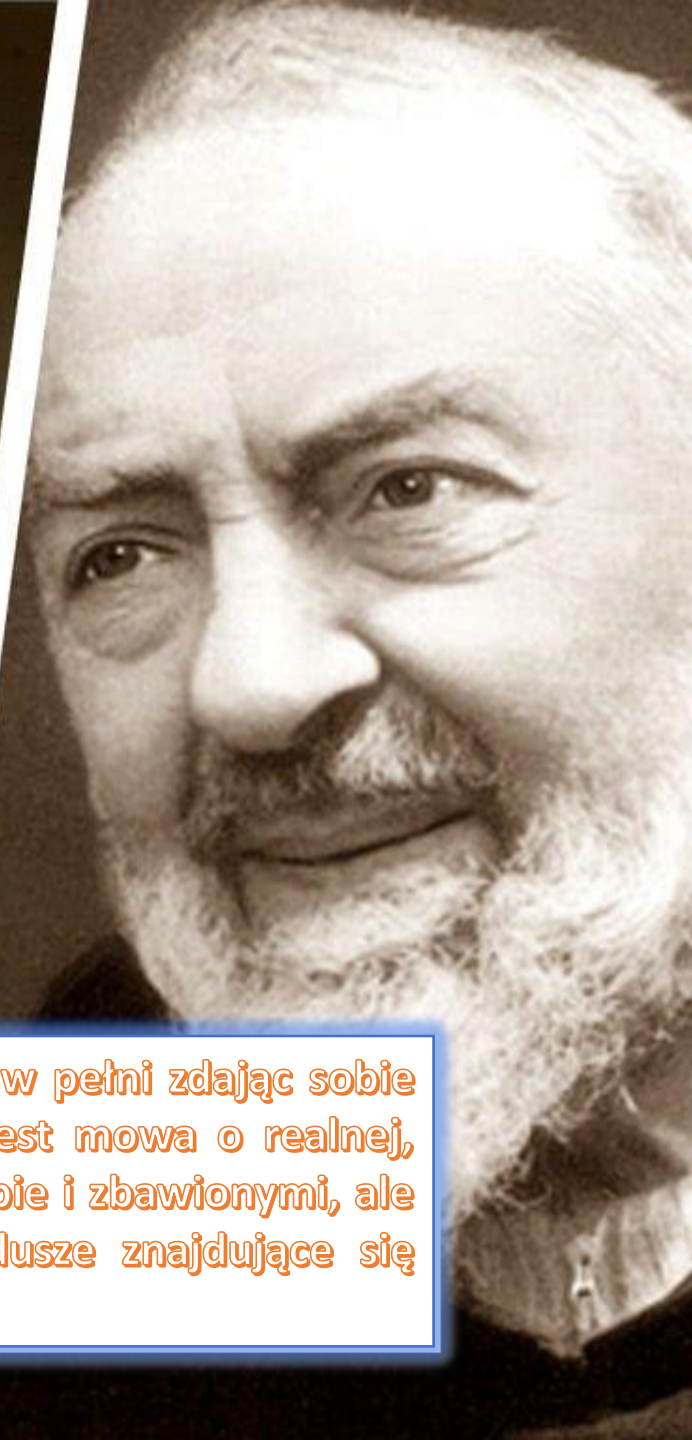
Stary aforyzm streszcza tę prawdę:

„Jakie życie, taka śmierć, jaka śmierć, taka wieczność”.

Święta Faustyna, po jednym widzeniu duszy zmarłej, która przyszła jej oznajmić, że z czyśćca przeszła już do nieba, tak napisała:

„Zrozumiałam, jak ścisła jest łączność tych trzech etapów życia dusz, to jest ziemia, czyściec, niebo” (Dz. 594).

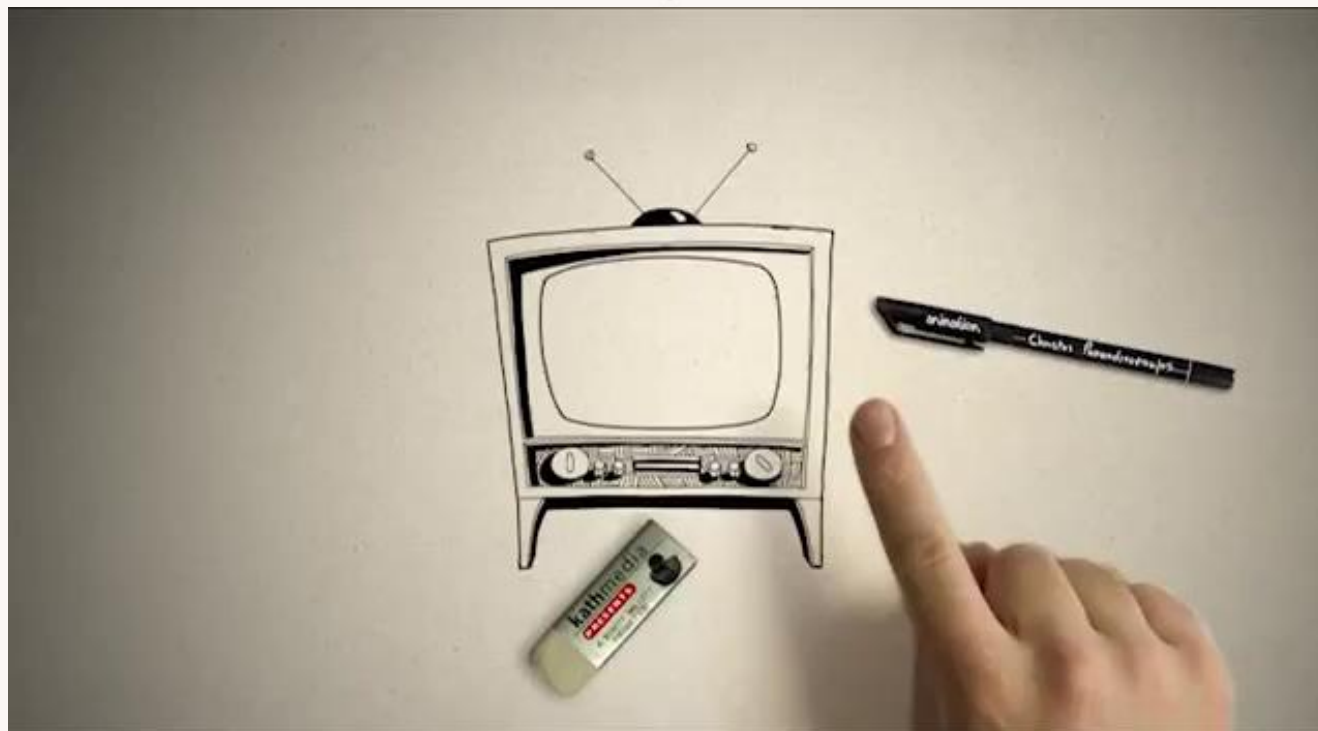
W Credo wyznajemy wiarę w „świętych obcowanie”, nie zawsze w pełni zdając sobie sprawę, że tu nie chodzi tylko o świętych wyniesionych na ołtarze. Tu jest mowa o realnej, zawsze aktualnej więzi, która łączy żyjących na ziemi ze zbawionymi w niebie i zbawionymi, ale przygotowującymi się do udziału w chwale nieba. Te ostatnie to są dusze znajdujące się w czyśćcu.

Święty – Kto to taki?

Święty – stosowane przez chrześcijan określenie człowieka, który „przebywa z Bogiem w niebie”. W Nowym Testamencie słowo święty lub święci używane jest pod adresem wszystkich wierzących w śmierć i zmartwychwstanie Jezusa. Mianem świętego określa się zazwyczaj męczenników za wiarę, mistyków, ludzi o wielkiej pobożności, często założycieli bractw religijnych i zakonów, ale też kapłanów, filozofów i osoby świeckie. Oprócz znaczenia biblijnego, określenia „święty” używa się wobec: Osoby zmarłej, która po śmierci przebywa w niebie.

Co to właściwie jest świętość?

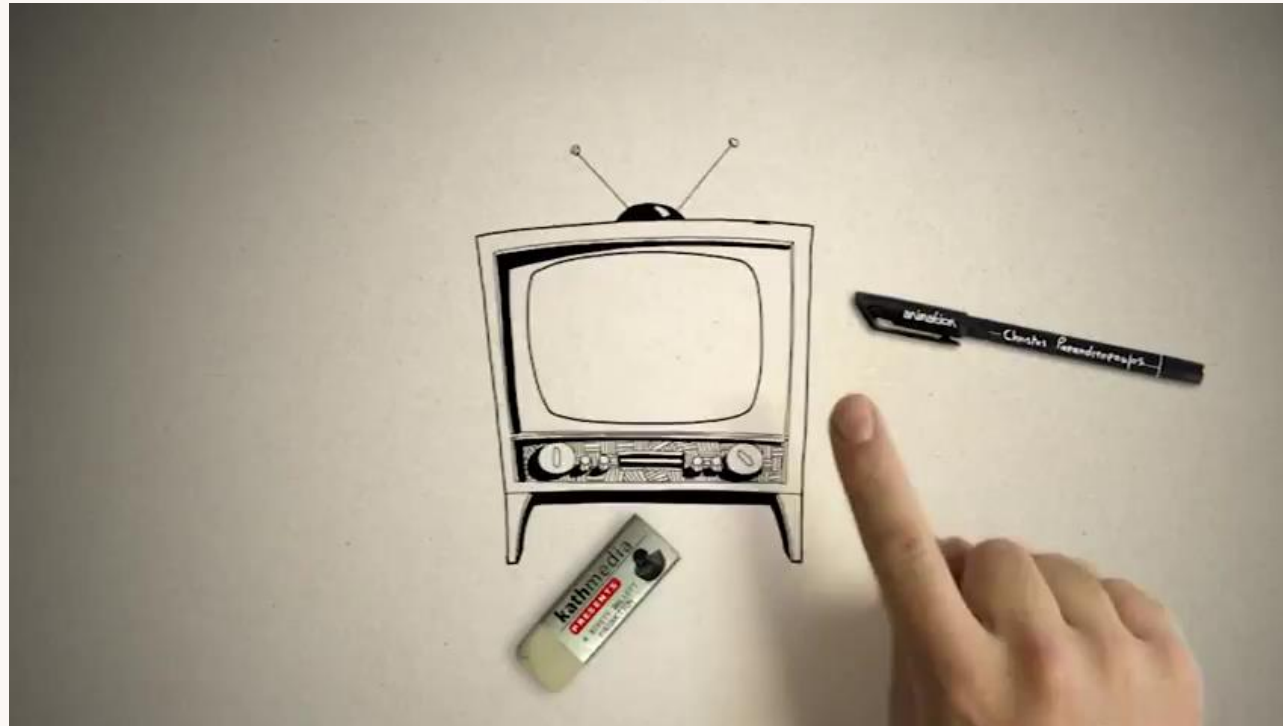
Czy wszyscy są wezwani do świętości?

Czym jest czyściec?

To nie jest miejsce – to stan człowieka, który po śmierci ujrzał się w obliczu największej Świętości, Doskonałości i Miłości. Pełnią swojej świadomości uznał, że stoi przed Bogiem w całej swojej niedoskonałości, grzeszności i nędzy. Sam siebie osądza i pragnie odnaleźć tę godność i niewinność, którą utracił, a którą teraz chce odzyskać, aby go już nic nie odłączało od tego Ogniska Wszechmocnej Miłości, jakim jest Bóg. Ogniska, wobec którego cały kosmos jest marnym pyłkiem.

Sam człowiek ocenia, jaką musi przejść drogę, aby być godnym stanąć w obliczu Największej Miłości, którą za życia tyle razy zlekceważył. Dla jednych będzie to długi proces oczyszczania, dla innych krótszy – w zależności od popełnionego zła, ale w każdym wypadku będzie to droga bolesna. Sprawiedliwości musi się stać zadość, za człowiekiem idą jego złe czyny; na ziemi pozostali ci, których skrzywdził, zgorszył, oszukał, którym się nie odwdzieczył za dobro...

Co to jest czyściec?

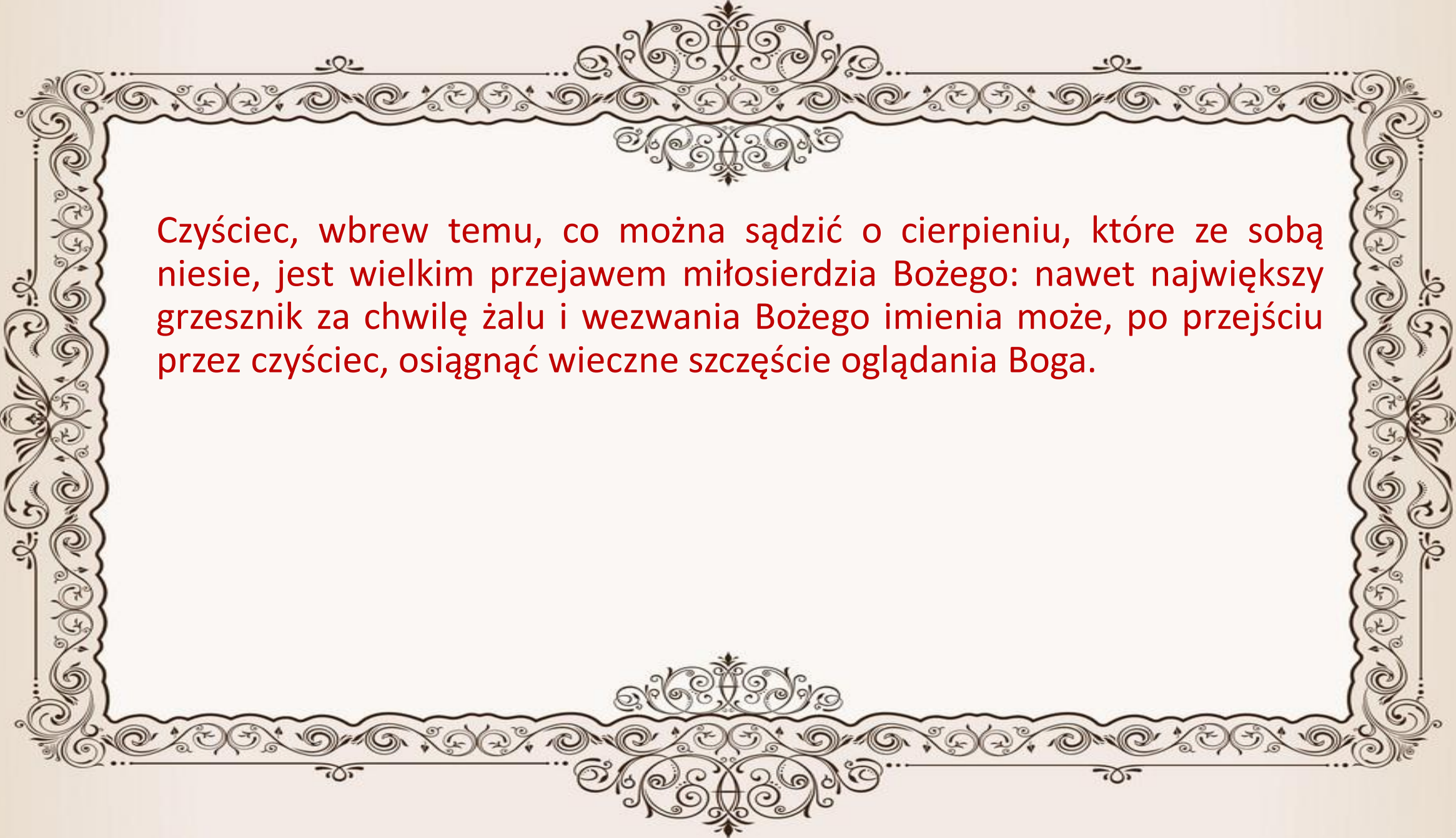

Co to jest czyściec?

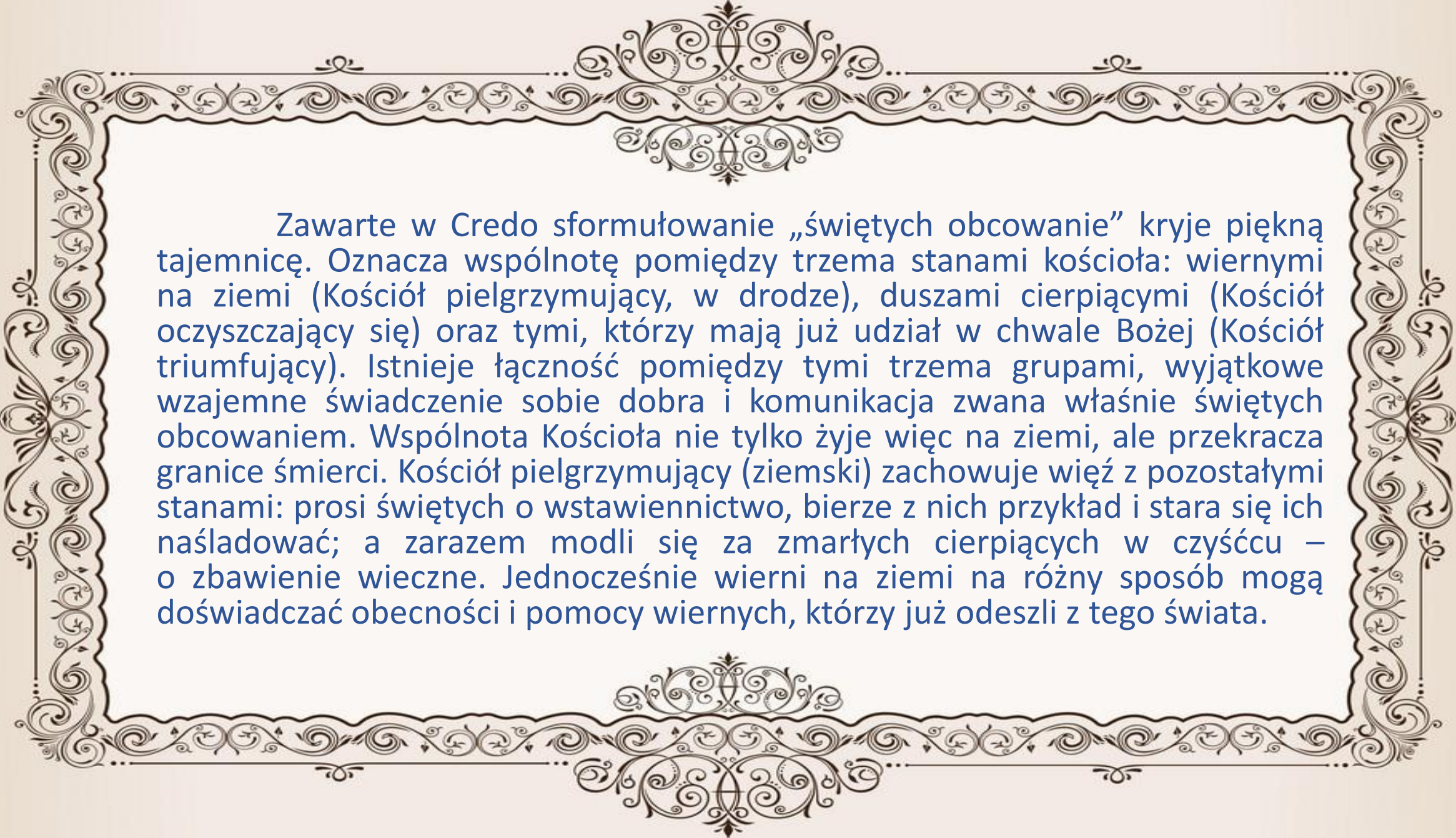
Dla pokutujących w czyśćcu jest jedna wielka pociecha i szczęście: świadomość, że Bóg im przebaczył dzięki ofierze odkupieńczej Jezusa Chrystusa, Jego umiłowanego Syna; już są pewni zbawienia wiecznego, piekło im nie grozi, już więcej grzeszyć nie będą, ale zło popełnione musi być odpokutowane, naprawione. Dusze w czyśćcu same sobie nie mogą pomóc, a cierpią bardzo.

Źródłem ich bólu jest najpierw niczym nieukocona tęsknota za Bogiem, który im się ukazał w chwili pośmiertnego sądu. Innym źródłem bólu jest żal za grzechy, za zaniedbania, za zmarnowane łaski i głosy sumienia, za niewykorzystane okazje do czynienia dobra; to także świadomość, że popełnione zło pleni się nadal: dany zły przykład, brak wychowania religijnego dzieci, demoralizacja młodych...

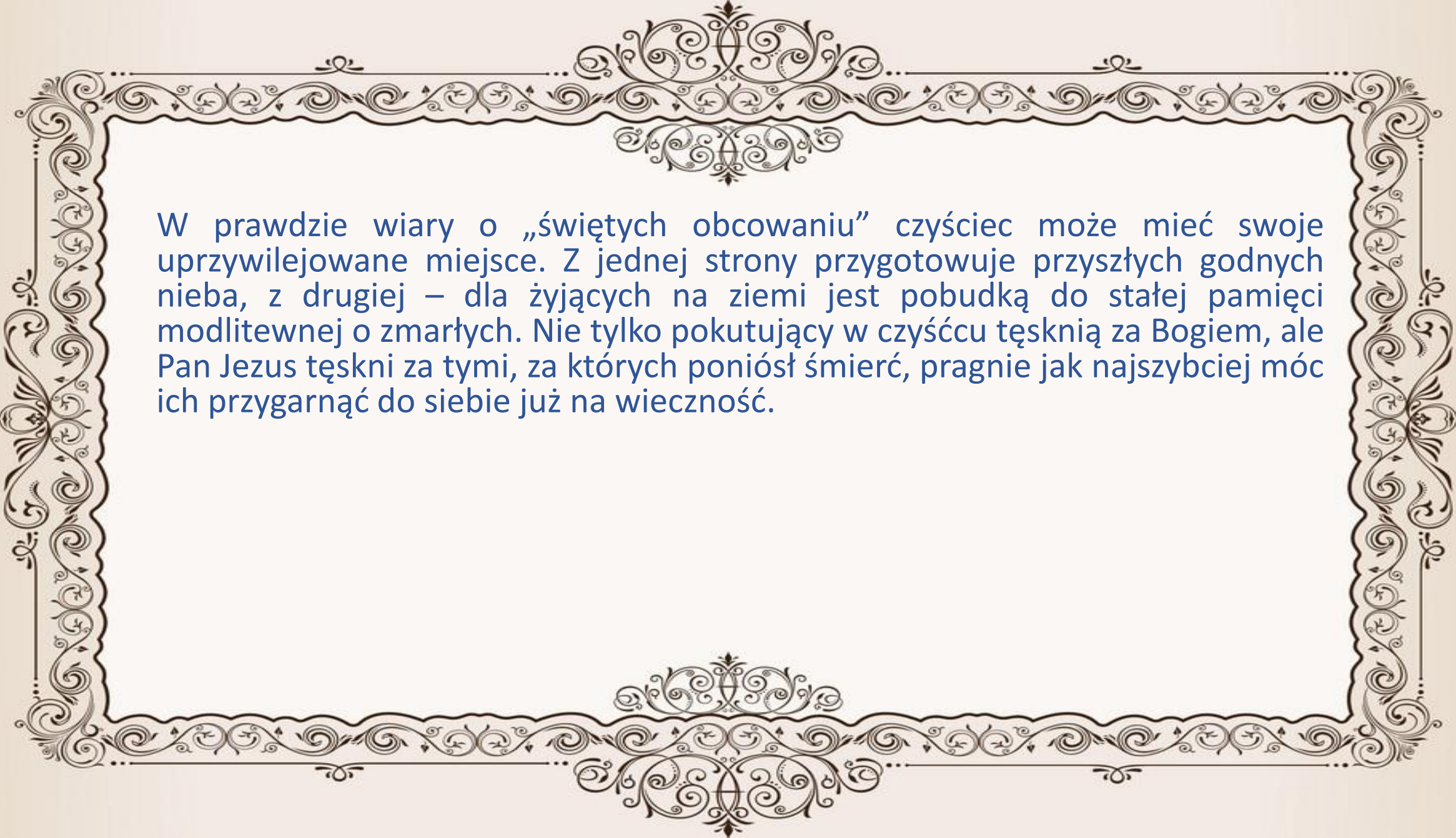

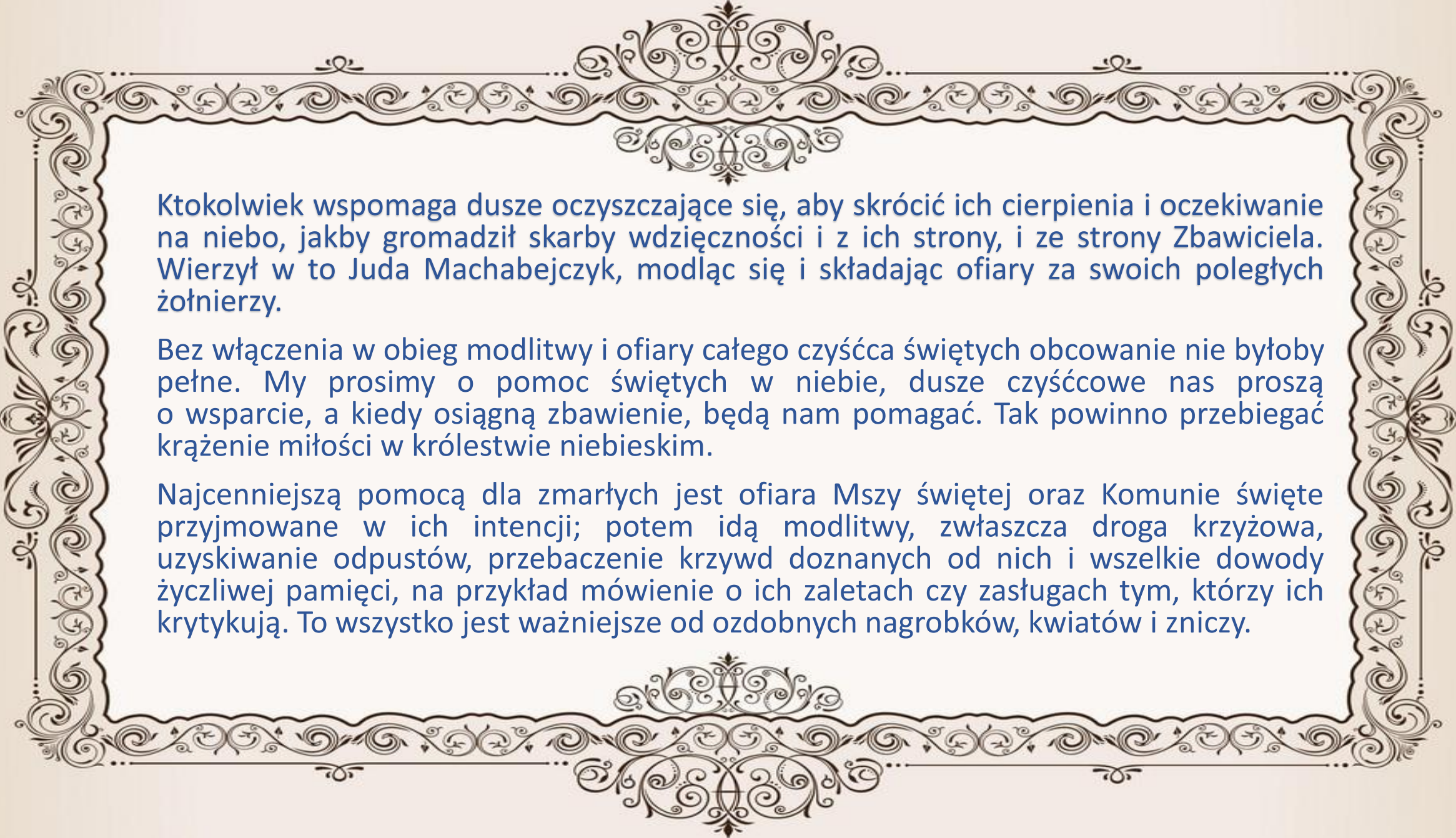
Czyściec, wbrew temu, co można sądzić o cierpieniu, które ze sobą niesie, jest wielkim przejawem miłosierdzia Bożego: nawet największy grzesznik za chwilę żalu i wezwania Bożego imienia może, po przejściu przez czyściec, osiągnąć wieczne szczęście oglądania Boga.

Zawarte w Credo sformułowanie „świętych obcowanie” kryje piękną tajemnicę. Oznacza wspólnotę pomiędzy trzema stanami kościoła: wiernymi na ziemi (Kościół pielgrzymujący, w drodze), duszami cierpiącymi (Kościół oczyszczający się) oraz tymi, którzy mają już udział w chwale Bożej (Kościół triumfujący). Istnieje łączność pomiędzy tymi trzema grupami, wyjątkowe wzajemne świadczenie sobie dobra i komunikacja zwana właśnie świętych obcowaniem. Wspólnota Kościoła nie tylko żyje więc na ziemi, ale przekracza granice śmierci. Kościół pielgrzymujący (ziemski) zachowuje więź z pozostałymi stanami: prosi świętych o wstawiennictwo, bierze z nich przykład i stara się ich naśladować; a zarazem modli się za zmarłych cierpiących w czyśćcu – o zbawienie wieczne. Jednocześnie wierni na ziemi na różny sposób mogą doświadczać obecności i pomocy wiernych, którzy już odeszli z tego świata.

W prawdzie wiary o „świętych obcowaniu” czyściec może mieć swoje uprzywilejowane miejsce. Z jednej strony przygotowuje przyszłych godnych nieba, z drugiej – dla żyjących na ziemi jest pobudką do stałej pamięci modlitewnej o zmarłych. Nie tylko pokutujący w czyścicu tęsknią za Bogiem, ale Pan Jezus tęskni za tymi, za których poniósł śmierć, pragnie jak najszybciej móc ich przygarnąć do siebie już na wieczność.

Ktokolwiek wspomaga dusze oczyszczające się, aby skrócić ich cierpienia i oczekiwanie na niebo, jakby gromadził skarby wdzięczności i z ich strony, i ze strony Zbawiciela. Wierzył w to Juda Machabejczyk, modląc się i składając ofiary za swoich poległych żołnierzy.

Bez włączenia w obieg modlitwy i ofiary całego czyścica świętych obcowanie nie byłoby pełne. My prosimy o pomoc świętych w niebie, dusze czyścicowe nas proszą o wsparcie, a kiedy osiągną zbawienie, będą nam pomagać. Tak powinno przebiegać krążenie miłości w królestwie niebieskim.

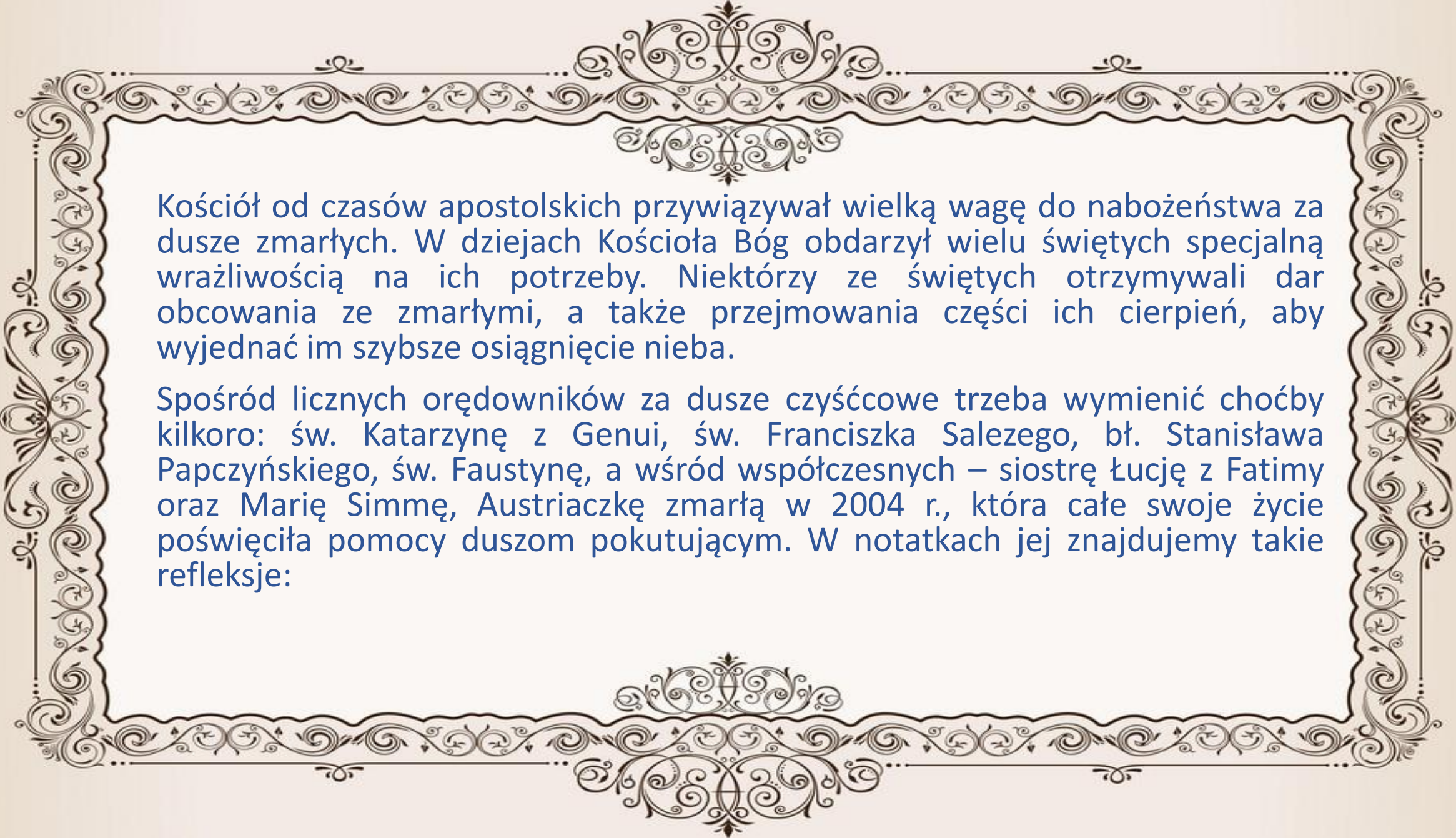
Najcenniejszą pomocą dla zmarłych jest ofiara Mszy świętej oraz Komunie święte przyjmowane w ich intencji; potem idą modlitwy, zwłaszcza droga krzyżowa, uzyskiwanie odpustów, przebaczenie krzywd doznanych od nich i wszelkie dowody życzliwej pamięci, na przykład mówienie o ich zaletach czy zasługach tym, którzy ich krytykują. To wszystko jest ważniejsze od ozdobnych nagrobków, kwiatów i zniczy.

12

TRWAŁ

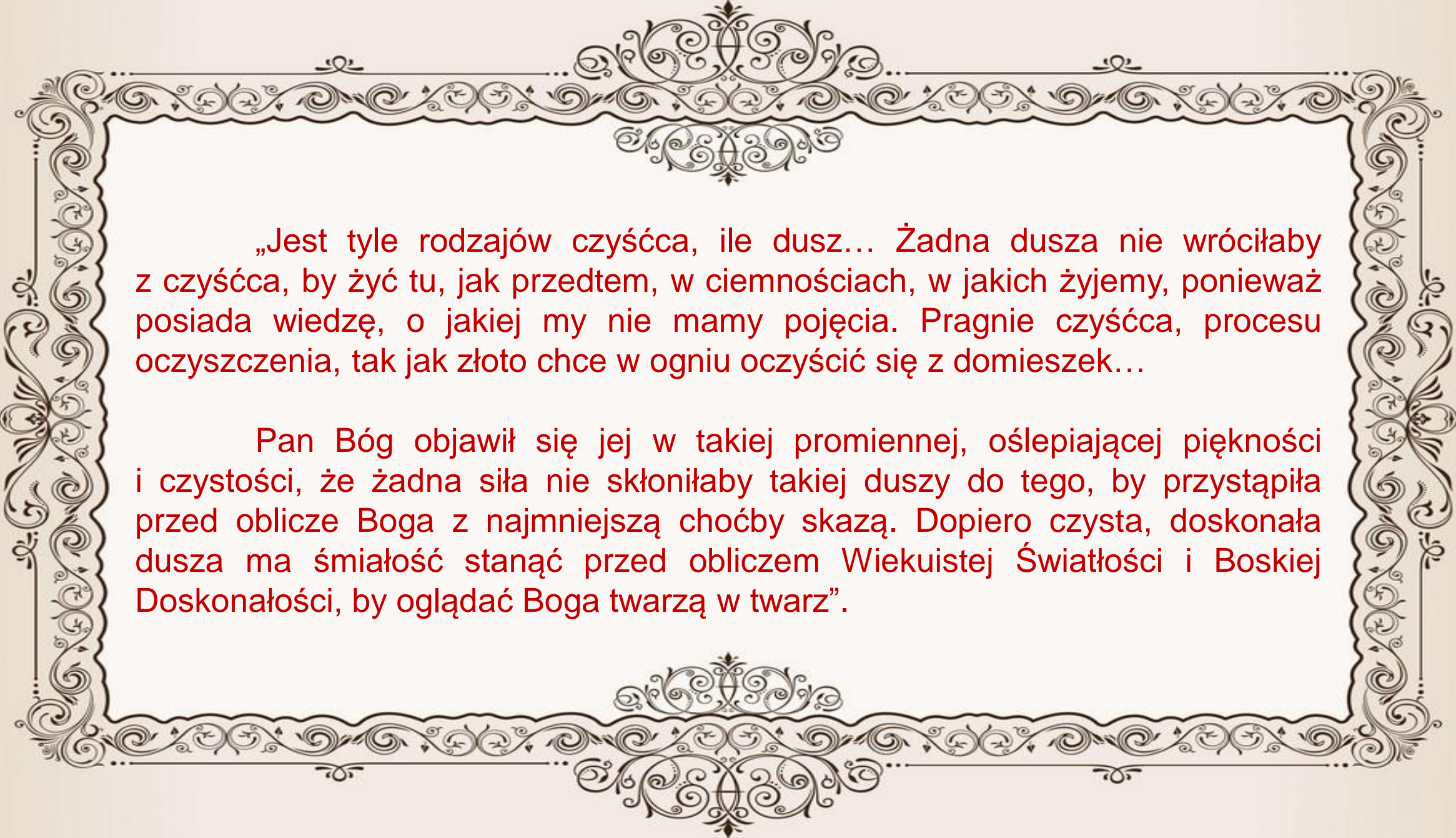
Jak dusze czyścicowe mogą nam pomagać?

Dusze czyścicowe mogą nam pomagać.

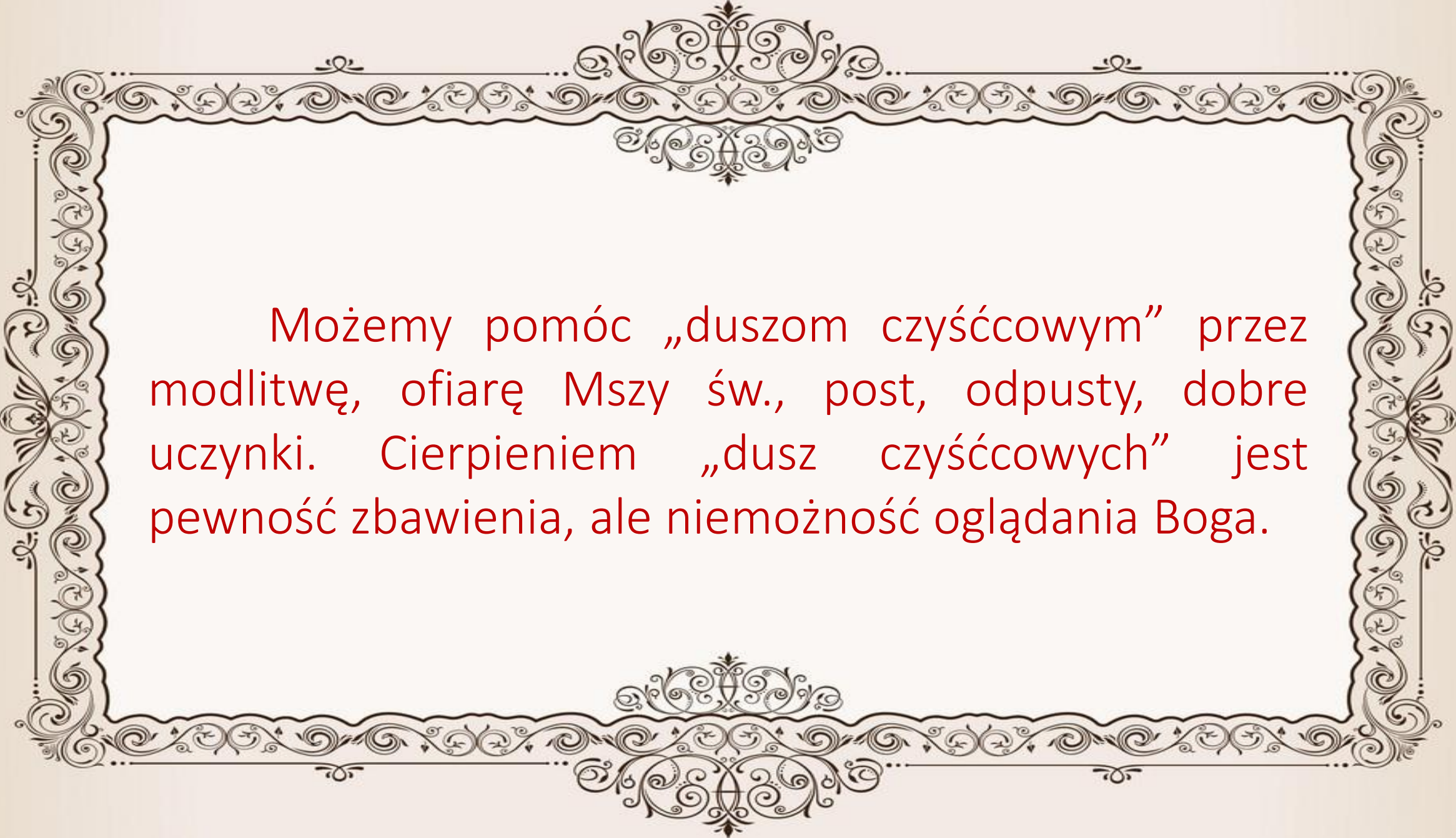
Kościół od czasów apostoelskich przywiązywał wielką wagę do nabożeństwa za dusze zmarłych. W dziejach Kościoła Bóg obdarzył wielu świętych specjalną wrażliwością na ich potrzeby. Niektórzy ze świętych otrzymywali dar obcowania ze zmarłymi, a także przejmowania części ich cierpień, aby wyjednać im szybsze osiągnięcie nieba.

Spośród licznych orędowników za dusze czyścicowe trzeba wymienić choćby kilkoro: św. Katarzynę z Genui, św. Franciszka Salezego, bł. Stanisława Papczyńskiego, św. Faustynę, a wśród współczesnych – siostrę Łucję z Fatimy oraz Marię Simmę, Austriaczkę zmarłą w 2004 r., która całe swoje życie poświęciła pomocy duszom pokutującym. W notatkach jej znajdujemy takie refleksje:

„Jest tyle rodzajów czyśćca, ile dusz... Żadna dusza nie wróciłaby z czyśćca, by żyć tu, jak przedtem, w ciemnościach, w jakich żyjemy, ponieważ posiada wiedzę, o jakiej my nie mamy pojęcia. Pragnie czyśćca, procesu oczyszczenia, tak jak złoto chce w ogniu oczyścić się z domieszek...

Pan Bóg objawił się jej w takiej promiennej, oślepiającej piękności i czystości, że żadna siła nie skłoniłaby takiej duszy do tego, by przystąpiła przed oblicze Boga z najmniejszą choćby skazą. Dopiero czysta, doskonała dusza ma śmiałość stanąć przed obliczem Wiekuistej Światłości i Boskiej Doskonałości, by oglądać Boga twarzą w twarz”.

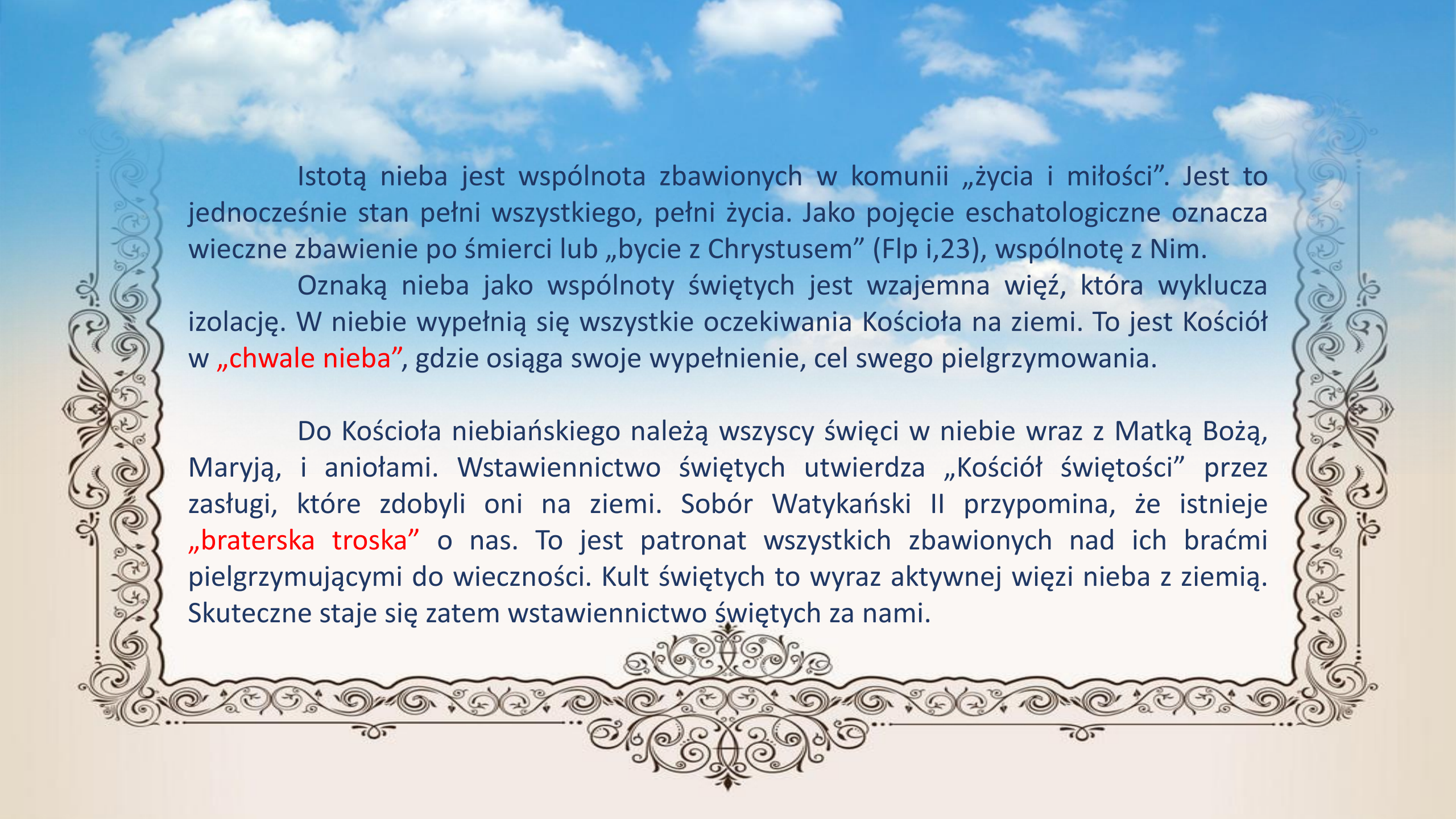

Możemy pomóc „duszom czyśćcowym” przez modlitwę, ofiarę Mszy św., post, odpusty, dobre uczynki. Cierpieniem „dusz czyśćcowych” jest pewność zbawienia, ale niemożność oglądania Boga.

Prośba dusz Czyścówych zawsze aktualna.

9 Przedmiotów na których Dusz Czyścowe zostawiły swój ślad. Muzeum Dusz Czyścówych w Rzymie.

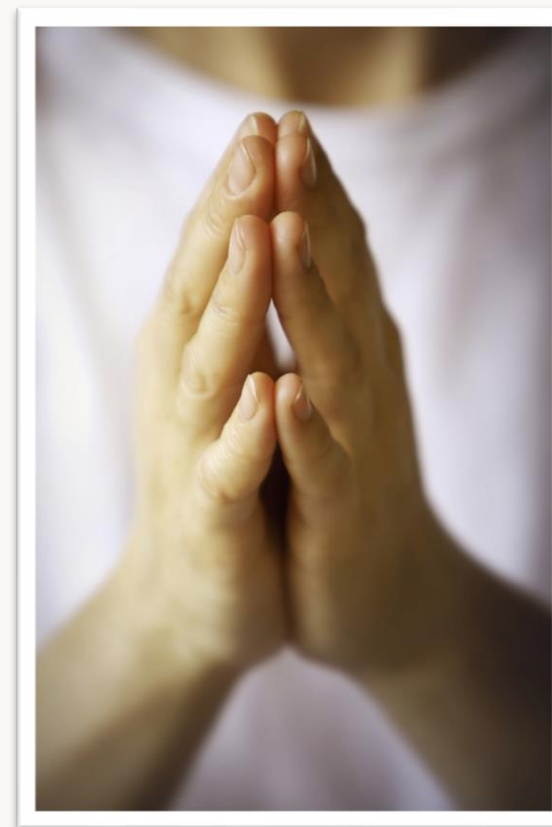

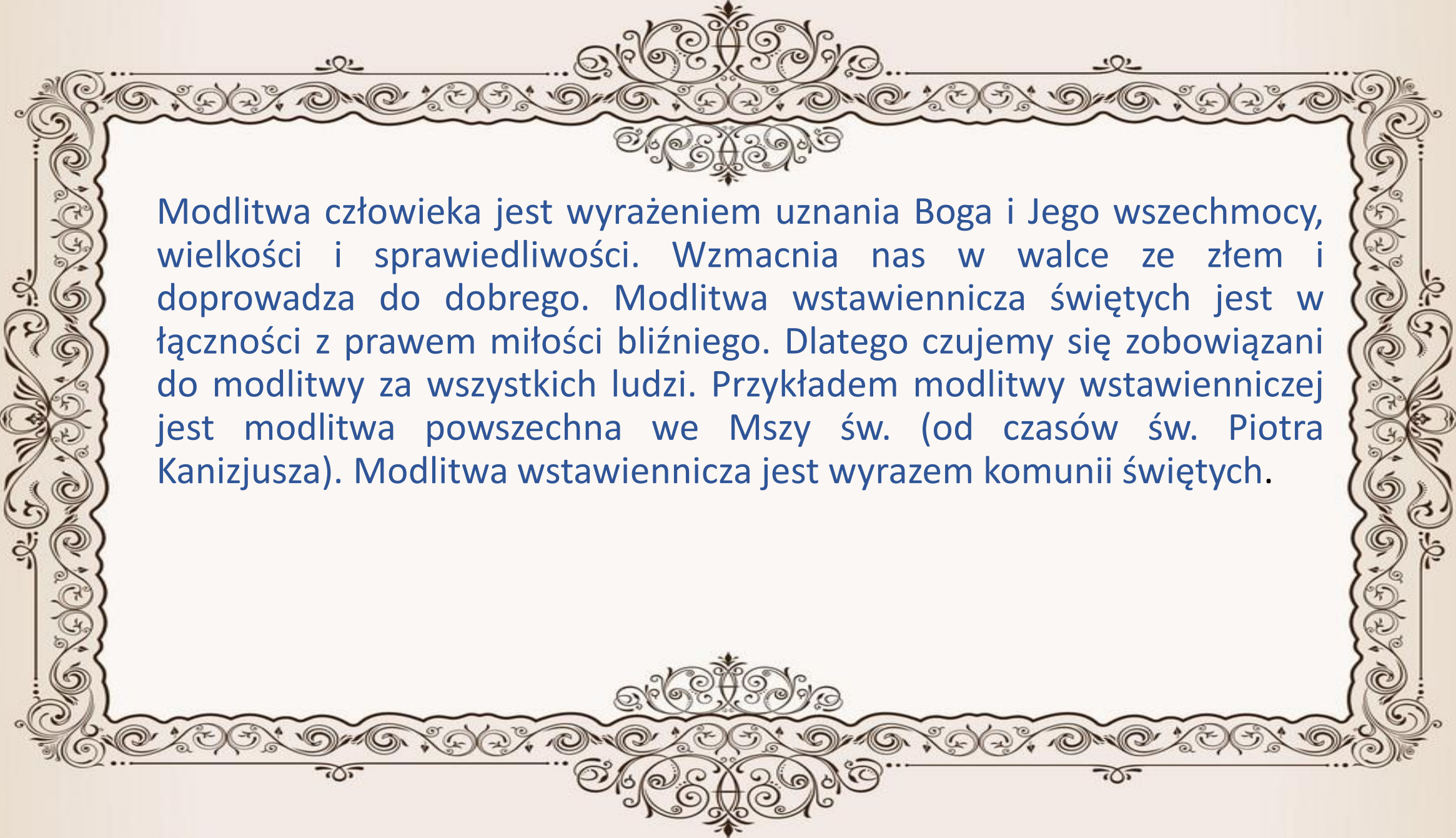
Istotą nieba jest wspólnota zbawionych w komunii „życia i miłości”. Jest to jednocześnie stan pełni wszystkiego, pełni życia. Jako pojęcie eschatologiczne oznacza wieczne zbawienie po śmierci lub „bycie z Chrystusem” (Flp i,23), wspólnotę z Nim.

Oznaką nieba jako wspólnoty świętych jest wzajemna więź, która wyklucza izolację. W niebie wypełnią się wszystkie oczekiwania Kościoła na ziemi. To jest Kościół w „chwale nieba”, gdzie osiąga swoje wypełnienie, cel swego pielgrzymowania.

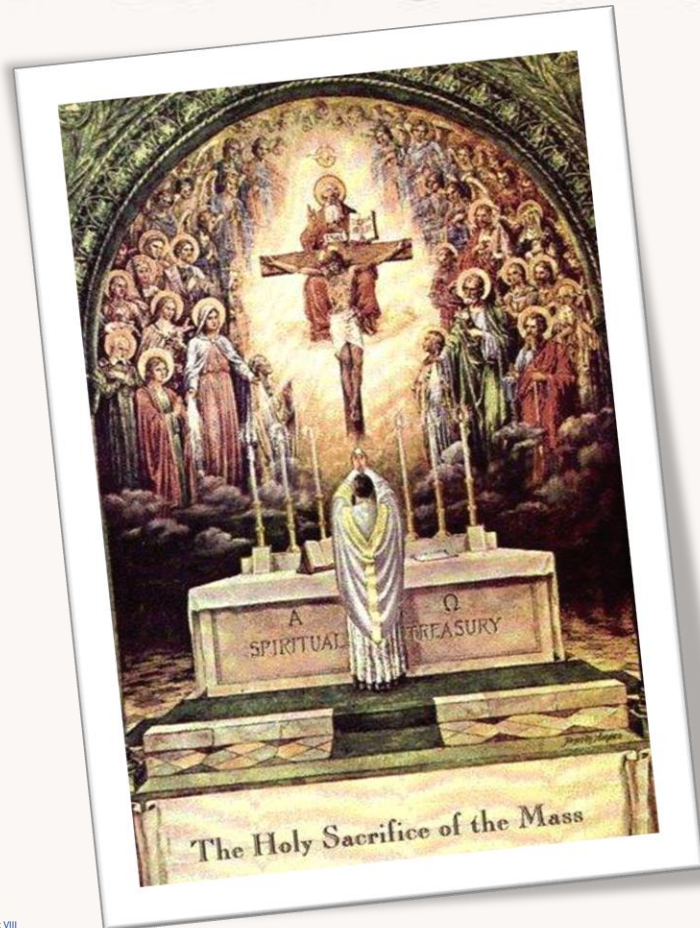
Do Kościoła niebiańskiego należą wszyscy święci w niebie wraz z Matką Bożą, Maryją, i aniołami. Wstawiennictwo świętych utwierdza „Kościół świętości” przez zasługi, które zdobyli oni na ziemi. Sobór Watykański II przypomina, że istnieje „braterska troska” o nas. To jest patronat wszystkich zbawionych nad ich braćmi pielgrzymującymi do wieczności. Kult świętych to wyraz aktywnej więzi nieba z ziemią. Skuteczne staje się zatem wstawiennictwo świętych za nami.

Wzajemnie udzielanie się dóbr duchowych realizuje się przez modlitwę, sakramenty (szczególnie Eucharystię), odpusty. Modlitwa to problem wymiany darów między ziemią a niebem oraz czyścem. Kościół zмага się w walce o świętość, korzystając z zasług wszystkich.

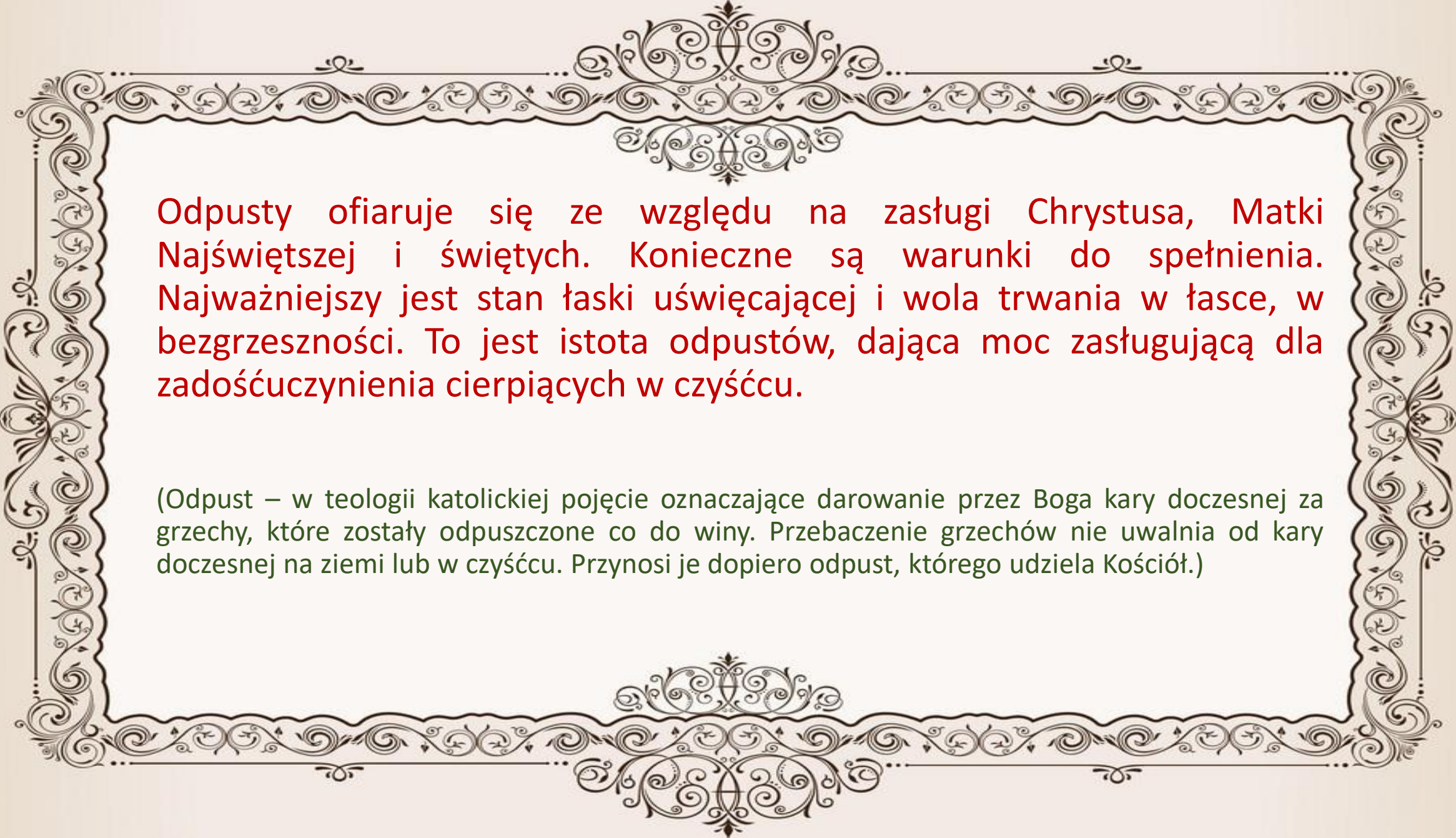
Modlitwa człowieka jest wyrażeniem uznania Boga i Jego wszechmocy, wielkości i sprawiedliwości. Wzmacnia nas w walce ze złem i doprowadza do dobrego. Modlitwa wstawiennicza świętych jest w łączności z prawem miłości bliźniego. Dlatego czujemy się zobowiązani do modlitwy za wszystkich ludzi. Przykładem modlitwy wstawienniczej jest modlitwa powszechna we Mszy św. (od czasów św. Piotra Kanizjusza). Modlitwa wstawiennicza jest wyrazem komunii świętych.

Fot VIII

Szczytem życia chrześcijańskiego i centrum życia Kościoła jest Eucharystia.

Eucharystia uobecnia przymierze Chrystusa z Kościołem, które zostało przypieczętowane Jego śmiercią na krzyżu. Ze względu na te zasługi Pana Jego ofiara krzyżowa — Msza św. ma ogromną wartość dla żywych i zmarłych. Pan Jezus swoje zasługi z bezkrwawej Ofiary przenosi na zadośćuczynienie w czyśćcu.

Odpusty ofiaruje się ze względu na zasługi Chrystusa, Matki Najświętszej i świętych. Konieczne są warunki do spełnienia. Najważniejszy jest stan łaski uświęcającej i wola trwania w łasce, w bezgrzeszności. To jest istota odpustów, dająca moc zasługującą dla zadośćuczynienia cierpiących w czyśćcu.

(Odpust – w teologii katolickiej pojęcie oznaczające darowanie przez Boga kary doczesnej za grzechy, które zostały odpuszczone co do winy. Przebaczenie grzechów nie uwalnia od kary doczesnej na ziemi lub w czyśćcu. Przynosi je dopiero odpust, którego udziela Kościół.)

Obcowanie świętych to wzajemna wymiana darów duchowych między niebem, czyśćcem a ziemią. Święci są nie tylko wzorami człowieczeństwa, ale i życia chrześcijańskiego.

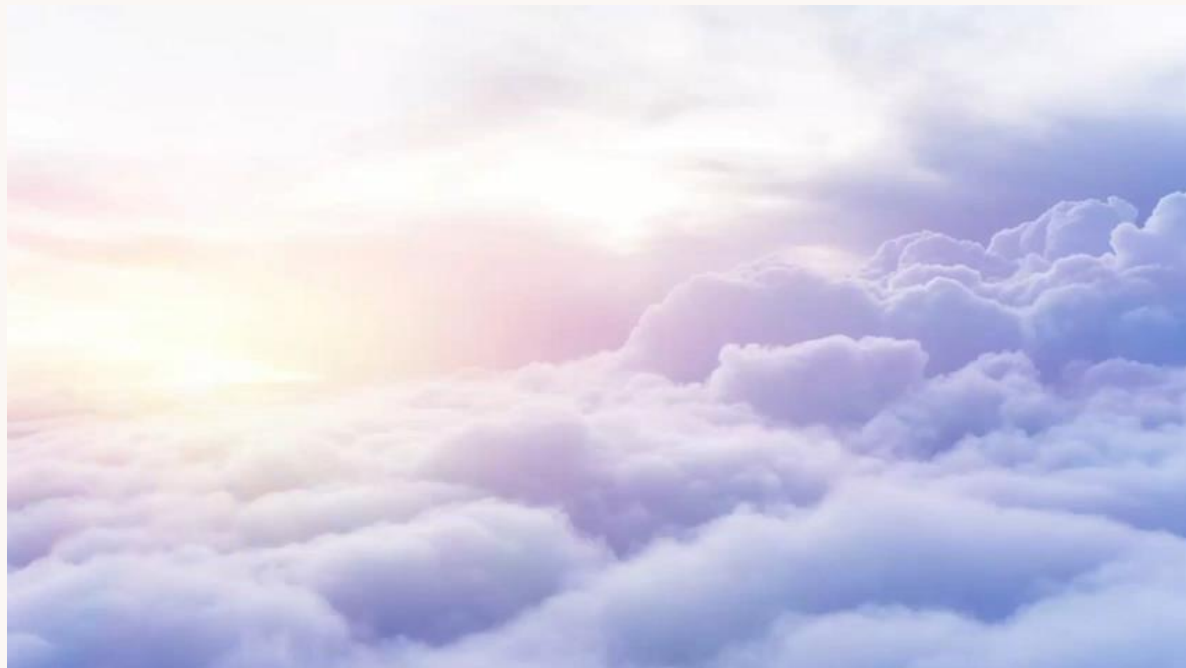
Wierzę w Świętych Obcowanie

Materiały Dodatkowe

"Lekcja religii" - Obcowanie świętych

Materiały Dodatkowe

Świętych Obcowanie - Fulla Horak (cz.1)

Materiały Dodatkowe

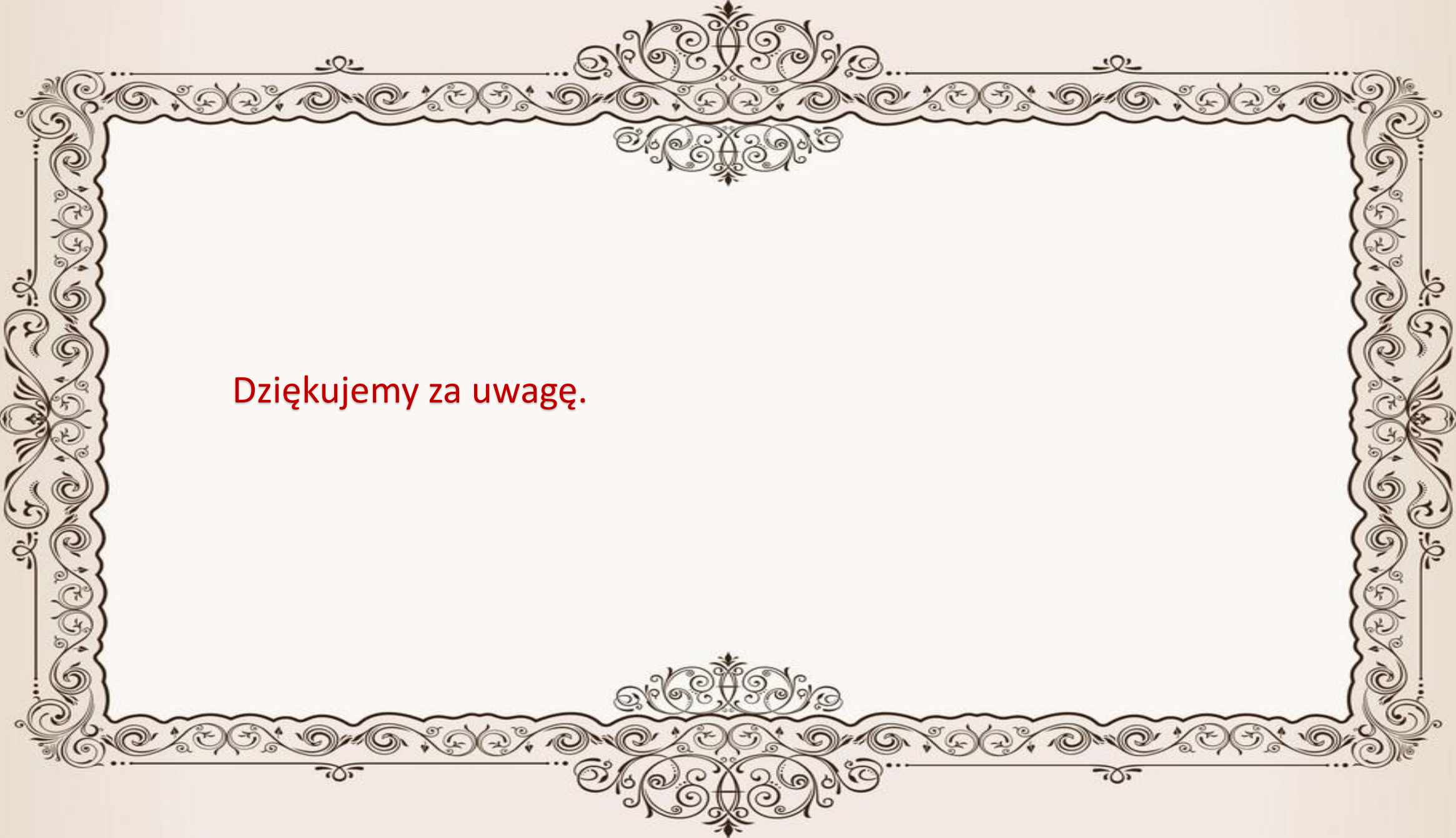

Świętych Obcowanie - Fulla Horak (cz.2)
Jak wygląda działanie Świętych?

Materiały Dodatkowe

Co po śmierci dzieje się z wyznawcami innych religii?
abp Marek Jędraszewski

Dziękujemy za uwagę.

Źródła:

1. https://opoka.org.pl/biblioteka/T/TD/communio_sanctorum.html
2. <https://milujciesz.pl/swietych-obcowanie.html>
3. <https://magazynkreda.pl/artykuly/swietych-obcowanie/>
4. http://msza.net/i/cz08_58.html
5. Sekrety dusz czyścicowych - Anna Katarzyna Emmerich
6. Rozprawa o czyścicu - św. Katarzyna z Genui
7. <https://betania.pl/gallery/photo/4330>
8. <https://stacja7.pl/top-5/swieci-z-najskuteczniejszym-oredownictwem/>
9. O życiu pozagrobowym Spotkania z duszami czyścicowymi – Fulla Horak

Video:

1. Fragment filmu „Czyścicie”
2. Czy wszyscy są wezwani do świętości? - <https://www.youtube.com/watch?v=THxWD4ubkx8>
3. Co to jest czyścicie? - <https://www.youtube.com/watch?v=IYXWbTBQm-4>
4. Dusze czyścicowe mogą nam pomagać. - <https://www.youtube.com/watch?v=8cb7piSrPEQ>
5. 9 Przedmiotów na których Dusz Czyścicowe zostawiły swój ślad. Muzeum Dusz Czyścicowych w Rzymie. - <https://www.youtube.com/watch?v=i6lj3c6JNpQ>
6. "Lekcja religii" - Obcowanie świętych - <https://www.youtube.com/watch?v=4AxC4o-5t8>
7. Świętych Obcowanie - Fulla Horak (cz.1) - <https://www.youtube.com/watch?v=AD15zCq69VA>
8. Świętych Obcowanie - Fulla Horak (cz.2) Jak wygląda działanie Świętych? - <https://www.youtube.com/watch?v=t7VIHuKWoyE>
9. Co po śmierci dzieje się z wyznawcami innych religii? abp Marek Jędraszewski - <https://www.youtube.com/watch?v=B7pRisZ2PCo>

Images:

1. Fot I: <https://ecsmedia.pl/c/reprodukcja-obrazu-w-drewnianej-ramie-o-wymiarach-79823701.jpg>
2. Fot II: https://wydawnictwowam.pl/sites/default/files/61890_0.jpg
3. Fot III: <https://gloria24.pl/okladki/pismo-swiete-nowego-testamentu-wydanie-kieszon-1.jpg>
4. Fot IV: <https://stacja7.pl/wp-content/TOP-5-SWIECI-1366x460.jpg>
5. Fot V: https://betania.pl/public/files/w775-hauto/153341308538267373_269958193784535.jpg
6. Fot VI: <http://www.kuzbawieniu.pl/images/stories/czysc.jpg>
7. Fot VII: <http://blog.wiara.pl/oremus/files/2017/07/modlitwa.jpg>
8. Fot VIII: <http://2.bp.blogspot.com/Latin%252520mass%2525203.bmp>
9. Fot IX: https://static.deon.pl/storage/image/core_files/2012/6/19/a3ec7c82f3d992857b093f7c27d15844/kosciol-jest-swiety.jpg
10. Fot X: https://sp-ao.shortpixel.ai/client/q_lossless_ret_img_w_1000/http://obrazowywraza.pl/wp-content/gandawski-czesc-trzecia.jpg

Tło:

1. <http://hotcore.info/babki/border-frame.html>
2. <https://i0.wp.com/lubecko.edu.pl/wp-content/uploads/chmury.png?fit=1920%2C860&ssl=1>